

Mijn praktijk en..... ik, Martha Rijkmans

Martha, ik ken je vanuit je steeds aanwezig zijn op de Algemene Vergaderingen en vanwege je jarenlange lidmaatschap van de Klachtencommissie. Zo weet ik dus van je juridische achtergrond. Is het werk dat je nu doet niet iets heel anders?

Die vraag krijg ik wel vaker, zoals je zult begrijpen. Toch vind ik juist dat er heel wat overeenkomsten zijn. Om de thematiek van een cliënt te kunnen ontdekken, is het noodzakelijk hoofd- en bijzaken van elkaar te onderscheiden. Verder is het belangrijk om het overzicht te houden tijdens het therapeutisch proces. Het vermogen tot analyseren en logisch denken, dat ik als jurist heb ontwikkeld, komt mij daarbij goed van pas.

Verder heb ik, ook als jurist, altijd met mensen gewerkt. Dat was zowel in de advocatuur, in het bedrijfsleven als in het onderwijs het geval. De menselijke factor heeft mij in mijn werk altijd het meest geboeid. Ik liep niet warm voor het juridisch probleem óm het juridisch probleem. Een wetenschappelijke interesse heb ik op dat gebied dus ook nooit gehad.

Wat voor mij wel nieuw was, is het intensief werken met emotionele aspecten en lichamelijke belevingen. Dat was inderdaad een behoorlijke verandering ten opzichte van mijn voorgaande werkzaamheden.

En ik ben uiteraard nieuwsgierig naar waarom en hoe je die swing hebt gemaakt.

Tja, ik heb altijd al belangstelling gehad voor het doen en laten van de mens en voor de 'dingen des levens', of zo je wilt het spirituele. De keus voor de rechtenstudie maakte ik op mijn zeventiende. Ik was nog erg jong, een septemberkind. Rechten was een veilige keus: het is een studie waarmee je veel mogelijkheden hebt. Wat ik er mee wilde, wist ik op dat moment nog niet precies, maar het leek mij wel leuk. Dat ik met mensen wilde werken heeft voor mij altijd wel voorop gestaan, dus een loopbaan in de advocatuur of in het bedrijfsleven lag voor de hand. Ook in mijn studietijd hield ik mij veel bezig met de vraag waarom mensen doen wat ze doen. Ik schreef mijn scriptie voor het vak Jeugdstrafrecht, na een stage bij de Kinderpolitie in Den Haag. In die tijd heb ik dingen gezien, die ik -opgegroeid in een beschermd middenklasse gezin- niet voor mogelijk had gehouden.

In diverse juridische functies, waaronder de advocatuur, het bedrijfsleven en als docent aan de universiteit, heb ik altijd met veel plezier gewerkt. Ondertussen trouwde ik en kregen wij twee kinderen. Toen ik tegen de veertig liep, begon het weer te kriebelen en gebeurden er dingen in mijn leven die mij te denken gaven. Terugkijkend op mijn leven tot dan toe, herontdekte ik mijn interesse in de psyche van de mens en spirituele zaken, waaronder reïncarnatie.

Ik ben toen in 1998 een opleiding intuïtieve ontwikkeling en aurahealing gaan doen bij het toenmalige CICO in Utrecht. Niet om daarin een praktijk op te bouwen, maar puur voor mijn eigen ontwikkeling. In die tijd werd voor mij duidelijk dat het juridische vak voor mij écht een gepasseerd station was. Inmiddels had ik gehoord van een opleiding tot reïncarnatietherapeut waar gewerkt werd zonder hypnose en dat sprak me erg aan.

Welke opleiding heb je gehad en wanneer ben je afgestudeerd?

Ik heb de SRN opleiding (toen nog driejarig) gedaan en ben in 2003 afgestudeerd.

Wanneer kwam je voor de eerste maal in aanraking met reïncarnatietherapie?

Met reïncarnatietherapie inhoudelijk voor het eerst tijdens de introductiedag van de SRN-opleiding, waar ik Tineke Noordegraaf een demoesessie zag doen. Dat fascineerde mij enorm.

Met een reïncarnatietherapeut voor het eerst in 1995, tijdens een cursus Intuïtief Schilderen. Ik was in die tijd plaatsvervangend rechter en die schildercursus was mijn eerste stap op het 'alternatieve' pad. Ik wist toen nog niets van reïncarnatietherapie, maar het leek mij een reuze mysterieus iets.

Wat is voor jou de aanleiding geweest om er 'iets mee te doen'?

In 1997 las ik een aantal boeken over reïncarnatie, waaronder het boek van Carol Bowman 'Wie was mijn kind' en dat gaf mij zo'n ongelofelijk gevoel van herkenning dat ik wist dat ik daar iets mee wilde doen. Er ging nog wel wat tijd overheen nadien, maar tijdens de healing-opleiding rijpte het inzicht dat ik met mensen wilde werken op twee niveaus: namelijk inzicht en verwerking. En dat het voor mij daarbij essentieel is dat mensen zélf doen. Alleen healen of readen voelde voor mij te passief. Dat ik er mijn beroep van wilde maken, wist ik toen al. Ik heb vervolgens gekozen voor de SRN vanwege de holografische en thematische benaderingswijze.

Hoe kijk je terug op je opleiding?

Ik heb er van genoten. Ik vond de materie mateloos boeiend en er werden zoveel dingen duidelijk die ik mij altijd had afgevraagd. Het gaf mij inzicht in waarom mensen doen wat ze doen en hoe dat ontstaan is. Ik heb als advocaat jeugdstrafzaken gedaan en ik kon toen maar niet verklaren hoe het komt dat veel jongeren op geen enkele manier uit die oude destructieve patronen kunnen stappen. Verder herinner ik mij nog de les over geboorte en de kwartjes die vielen over de manier waarop mijn eigen kinderen (toen 11 en 9 jaar) door het leven gingen. De holografische reïncarnatietherapie sprak mij op een diep niveau aan. Het is net als puzzel en ik houd van puzzelen. Ik weet dat alle stukjes samen één geheel vormen. Als dat geheel niet zichtbaar is, dan komt dat omdat ik nog stukjes mis, of een stukje op de verkeerde plaats heb gelegd. Als alle stukjes op de juiste plaats liggen (lees: oude ervaringen zijn begrepen en geïntegreerd) dan ontvouwt zich een prachtig beeld van (de ontwikkeling van) de ziel. Dan wordt het grote geheel zichtbaar. Dat aspect blijft mij ontroeren en roept een diep gevoel van ontzag en dankbaarheid op voor de wijsheid van de kosmos.

Wat voor effect heeft het op je eigen proces gehad?

Het heeft me bewuster gemaakt van de onderlinge samenhang tussen alles wat is en geweest is, van kosmische wetmatigheden en het feit dat wij alles in ons dragen wat wij nodig hebben om te zijn wie wij -in wezen- zijn. Dat in ieder stukje het grote geheel zichtbaar kan worden, als wij maar in staat zijn om er met een open blik naar te kijken.

Wanneer ben je gestart met je praktijk?

Eigenlijk direct na mijn afstuderen in 2003.

Vertel wat over je praktijk, is die aan huis, of elders, samen met anderen of alleen, en heb je andere vormen overwogen of in andere samenhang gewerkt.

Ik werk in mijn praktijk aan huis. Al tijdens de opleiding hebben wij onze garage laten verbouwen tot een aparte unit met sanitaire voorzieningen en een eigen ingang. Voor mij is dit een ideale vorm. Ik heb geen extra vaste lasten en dat was vooral in het begin van mijn praktijk heel prettig. Ik heb geen reistijd en als er een afspraak tussenuit valt, dan ga ik gewoon iets anders doen, lekker naar buiten met de hond, of even naar de kinderen (inmiddels is er nog maar één thuis) om te horen hoe het op school was.

Op je website lees ik dat je ook werkt met Counselen. Dat hoofdstuk opent met tekst van Dr. Martin Luther King: "Ik zet in vol vertrouwen de eerste stap. Je hoeft niet de hele weg te zien. Zet gewoon de eerste stap." Hoe ervaar je het counselingdeel van je praktijk?

Het grappige is dat het zo is gegroeid. Ik ben vrij snel begonnen om het werken op de traditionele manier te combineren met (trance)tekenwerk, ook bij volwassenen. Ik ervaar dat als een prettige manier van werken. Verder kwamen er mensen in mijn praktijk, die op een kruispunt in hun leven stonden en inzicht en handvatten voor de toekomst zochten.

Een uitgebreide intake, zoals wij die bij de SRN hebben geleerd, en het inzichtelijk maken en doorzien en doorwerken van patronen in de jeugd, bleek dan voorlopig voldoende te zijn om er weer tegen aan te kunnen. Soms is het een opstap voor diepgaander therapie, direct of na wat langere tijd. Zo komen er veel dertigers in mijn praktijk, die worden geconfronteerd met wat tegenwoordig het 'dertigerdilemma' wordt genoemd.

Ik heb ook het gevoel dat het komt doordat het uitgangspunt in mijn werk groei en ontwikkeling is, het (opnieuw) verbinden met leven en levenskracht. Daarbij is het belangrijk om trauma's of beperkingen die daarbij in de weg staan door te werken en te helen, maar wél als middel en niet als doel. Ik krijg in mijn praktijk dan ook veel mensen met een sterke groei-impuls en een grote behoefte aan bewustzijnsontwikkeling.

Hoe werf je je cliënten, gebruik je brochures, flyer je, adverteer je, of anders?

Cliënten komen bij mij zowel via internet als door mond tot mond reclame. In het begin heb ik wel geflyerd, maar de tijdinvestering en de kosten voor het maken van een mooie folder (ik houd niet van flodderige dubbel gevouwen A4-tjes) zijn groot en de uitkomst gering. Ik heb ook wel lezingen gegeven hier in de omgeving.

Krijg je cliënten doorverwezen, en van waar?

Ik krijg niet vaak cliënten doorverwezen via reguliere instanties. Wel komen er inmiddels veel mensen die mijn naam krijgen van oud-clieënten.

Hoeveel cliënten heb je zo wekelijks en verschilt dat met het begin?

Ik heb wel een tijdje nodig gehad om op te starten. Dat had er ook mee te maken dat ik in het begin nog niet echt therapeut durfde te zijn. Toen ik dat had opgelost en mijn eigen stijl als therapeut had gevonden, ging het lopen. Mijn doelstelling is om gemiddeld drieënhalve dag per week met cliënten te werken, waarbij ik maximaal 3 cliënten op een dag heb. Ik heb gemiddeld 8 tot 10 cliënten per week.

De overige tijd kan ik dan besteden aan het ontwikkelen van workshops, aan schrijven, lezen of andere zaken.

Werk je met een bepaalde richting binnen rt?

De basis van mijn werk, in welke vorm dan ook, is de SRN methode. De pijlers van die methode: de MELS (of MESS), het thematisch werken en de basispolariteiten zijn voor mij goud. Verder is het levenswiel voor mij een onmisbaar element omdat de beweging van het leven daarin zo prachtig tot uitdrukking komt. Ik werk ook met kinderen en de vanzelfsprekendheid waarmee kinderen transformeren, ervaar ik steeds weer als ontroerend. Aanvullend werk ik met de spirituele numerologie op de geboortedatum. Het vormt een glasheldere spiegel van de thematiek van de cliënt en ook van diens talenten en levensweg.

Met wat anders dan reïncarnatietherapie werk je ook, en meng je dat met rt of hou je dat gescheiden?

Ik werk met alle instrumenten die ik tot mijn beschikking heb. En in de loop der jaren raakt mijn instrumentenkoffer steeds rijker gevuld. Ik doe dat waarvan ik op dat moment het gevoel heb dat het werkt. Tekenen, spirituele numerologie, levenswiel, inner childwerk of een 'klassieke' reïncarnatiesessie. Bij kinderen werk ik ook met helende verhalen. Ik schrijf dan voor het kind een verhaal dat metafoor is voor het probleem waar het mee komt. Samen bedenken wij het slot en het kind maakt de illustraties. Ik maak er een boekje van dat later nog door de ouders kan worden voorgelezen. Voor mij zijn het allemaal middelen die inzetbaar zijn. In alle gevallen echter blijft het werken op MELS niveau de basis.

Van welke intervisiegroep ben je deelnemer en wat haal je binnen die groep?

Ik ben lid van Zuid-Holland 8. 'Halen' doe ik daar niets,

ontvangen daarentegen veel. Ik ontvang er kennis en inspiratie en hoop zelf in de groep ook mijn steentje bij te dragen. Wij komen 6 maal per jaar bij elkaar en wisselen ervaringen en kennis uit. Binnen onze groep werken alle leden met kinderen, en daar ligt onze prioriteit, maar is er natuurlijk ook ruimte voor andere zaken.

Welke andere dingen doe je nog die in de lijn liggen van je therapeut zijn?

Ik vind het leuk om stukjes te schrijven, met name over het werken met kinderen. Kleine columns, die bedoeld zijn voor niet-therapeuten. Chantal van den Berg neemt ze op in haar online Magazine Choicez.

Verder geef ik workshops Mindmappen voor volwassenen en kinderen. Mindmappen is een manier van noteren die creativiteit en vrij associëren stimuleert. Daardoor wordt optimaal gebruik gemaakt van de capaciteiten van onze hersenen, doordat er niet alleen wordt gewerkt met taal, maar ook met kleuren en beelden/symbolen. Daardoor wordt het leren en onthouden gemakkelijker. Het is een methode die ik al in 1987 als management-instrument heb geleerd en die mij weer van pas kwam toen ik werd geconfronteerd met de enorme hoeveelheid aan informatie die ik als therapeut bij de intake krijg. Ik zet het tegenwoordig op één A3 in een mindmap en alle informatie en verbanden zijn in één oogopslag zichtbaar.

Voor kinderen is het een geweldig hulpmiddel bij het leren. Dat geldt voor alle kinderen, maar beelddenkende kinderen, die moeite hebben met het verwerken van informatie via taal, hebben er enorm veel baat bij.

Ten slotte ben ik een module van twee maal twee dagen 'Ethiek en Recht' aan het ontwikkelen, die ik voor het eerst ga geven in december van dit jaar als gastdocent aan de RTN-opleiding.

Wat valt je vooral op in je werk als lid van de Klachtencommissie?

Mijn werk in de Klachten Commissie heeft mij het belang van een goed gevoel voor ethische kwesties duidelijk gemaakt. Van essentieel belang voor een therapeut is een goed ethisch beoordelingsvermogen.

Wat ik zie, is dat al onze collega's van goede wil zijn en het beste met hun cliënt voor hebben. Als het desondanks mis gaat in de relatie tussen therapeut en cliënt dan is dat meestal terug te voeren op onvoldoende bewustzijn rond het thema grenzen en op tegenoverdracht.

Daarin ligt voor mij bij het ontwikkelen van de module Ethiek en Recht de grootste uitdaging. Kennis van regels over dossiers, geheimhoudingsplicht etc. is nodig, maar als je het raamwerk daarvan in je hoofd hebt en je weet waar je relevante voorschriften kunt vinden, dan is dat klaar. Waar het voor mij om draait, is het aanzetten van (aankomende) therapeuten tot het bewust leren maken van ethische afwegingen, het in morele kwesties leren 'voelen' wat klopt en wat niet en in het therapeut-zijn zelf in de spiegel durven blijven kijken.